

Nr 139.

Av fröken **Höjer** och fröken **Liljedahl**, *angående viss omändring av tjänsten som biträdande sjuksköterskeinspektris vid försvarets sjukvårdsstyrelse.*

Sedan år 1946 har försvarets sjukvårdsstyrelse gjort framställning om biträdande sjuksköterskeinspektris. I 1947 års statsverksproposition framhöll departementschefen, att man med hänsyn till pågående omprövning av förvaltningsorganisationen ej vid det tillfället kunde förorda tjänstens inrättande. Om det befunnos oundgängligen nödvändigt hänvisades ämbetsverket till att taga i anspråk posten till arvoden och särskilda ersättningar för arvode åt biträdande sjuksköterskeinspektris.

Sedan 1947 har biträde åt sjuksköterskeinspektrisen periodvis varit anställt på ovannämnt anslag. På grund av de osäkra anställningsförhållandena har det visat sig omöjligt att erhålla kvalificerad arbetskraft, som varit villig att stanna. Osäkerhet har rått, huruvida anslaget komme att anlitas till andra ändamål, varför *garantier* ej kunnat lämnas om kontinuerlig tjänst, och pensionsrätt saknas.

Efter förhandlingar med vederbörande personalorganisation 1949 har tjänsten ledigförklarats som en tjänst i Cg 18. Då medel skulle tagas från posten till arvoden och särskilda ersättningar, har ej funnits möjlighet för sjukvårdsstyrelsen att placera tjänsten i Ce 20.

Departementschefen hänvisar även i årets statsverksproposition, bil. 6, fjärde huvudtiteln, s. 17 till anslaget för särskilda ersättningar för avlöning till denna tjänsteman.

Försvarets sjukvårdsförvaltning framhåller, att sjuksköterskeinspektrisen har en omfattande arbetsbörda sammansatt av arbetsuppgifter av skiftande och mestadels brådskande art. Häri ingår bl. a. att bereda och föredraga ärenden angående tillsättande av översköterskor, kuratorer och sysselsättningsterapeuter, att föra register över dem, att utöva kontroll över personalredovisning av all kvinnlig sjukvårdspersonal vid garnisons-sjukhusen och förbanden, att handlägga samtliga ärenden angående denna personals arbetsförhållanden, jour- och beredskapsersättning, att granska utrustning av sjukhus samt att företaga inspektioner och efter fullgjort uppdrag avgiva rapport med i förekommande fall förslag till åtgärder.

Av ovanstående framgår verksamhetens mångskiftande karaktär. Uppenbart är även att vederbörande dels på grund av tjänsteresor till de över

hela landet spridda sjukhusen ej kan vara på sitt tjänsterum, dels på grund av arbetsuppgiften bör finnas anträffbar där.

Vid försvarsväsendets förbandssjukhus finns för närvarande över 400 och vid garnisonssjukhusen sammanlagt omkring 380 st. kvinnlig sjukvårdspersonal. Arbetsbelastningen är sålunda mycket stor. Inkomna ärenden (enligt dagslista) till sjukhusbyrån under tiden 1 juli 1951—31 maj 1952 uppgår till 1 087 st. (hemliga ärenden oräknade) därav 612 tillhörande sjuksköterskeinspektrisen. Som jämförelse må anföras att under samma tid 636 ärenden inkommit till sjukvårdsbyrån.

En utökning av arbetskraften finner vi i likhet med sjukvårdsstyrelsen oundgänglig, om arbetet skall kunna skötas tillfredsställande. Att på en post som denna icke ha kunniga och välkvalificerade tjänstemän kan ej vara förenligt med god nationalekonomi. Alltför stora utgifter riskerar det allmänna genom en sådan organisation.

Med hänvisning till ovanstående föreslår undertecknade i avvaktan på tjänsteförteckningskommitténs förslag rörande tjänster av likartat slag att riksdagen beslutar,

att tjänsten som arvodesanställd biträdande sjuksköterskeinspektris vid försvarets sjukvårdsstyrelse omändras till biträdande sjuksköterskeinspektris i lönegrad Ce 18; samt att medel härtill beviljas.

Stockholm den 27 januari 1953.

Gerda Höjer.

Edith Liljedahl.